

rådets överinseende i huvudsaklig överensstämmelse med det danska licitationsförfarandet,
samt att riksdagen i samband härmed tillika måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utfärdande i administrativ ordning av de närmare föreskrifter, som kunna erfordras för åstadkommande av ett dylikt förfarande.

Stockholm den 1 april 1953.

Bengt Sjölin.

Nr 491.

Av herr Nyberg m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 110, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1953/54 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 110 föreslås under punkt 3 — Personalvårdens lokala organisation — bl. a. att elva nya tjänster för personalvårdsassistenter inrättas i Ce 17 samt att de nuvarande befattningarna i Cg 22 ändras till Ce 17. Innehavarna av de nuvarande tjänsterna i 22 lönegraden bör dock övergångsvis få behålla dessa tjänster. Vidare begärs bemyndigande för Kungl. Maj:t att avgöra, om göromålen för vissa personalvårdsassistenter motiverar en högre löneställning.

Även om de nuvarande personalvårdsassistenterna övergångsvis skall få kvarstå i Cg 22, torde nedflyttningen av tjänsterna knappast kunna bedömas annorlunda än att försvarsministern kommit att tillmäta verksamheten mindre betydelse än tidigare varit fallet. Det kan erinras om att riksdagen 1948 på Kungl. Maj:ts förslag flyttade upp ifrågavarande tjänster till Cg 22. Vidare kan anföras, att man för medel som ställts till chefens för försvarsstaben förfogande under budgetåret 1951/1952 som biträden åt vissa garnisonsassistenter tillfälligt kunnat anställa tjänstemän i lönegrad Cg 17. I samma lönegrad avser man nu placera självständigt arbetande befattningshavare, som i de flesta fall skall svara för personalvårdsverksamheten vid flera förband. Det torde knappast vara möjligt att med denna lönesättning kunna erhålla tillräckligt kvalificerade sökande till befattningarna, särskilt som möjligheterna att avancera inom organisa-

tionen uteslutits genom samtliga tjänsters inplacering i samma lönegrad. Utan att redovisa personalvårdstjänstemännens mångskiftande arbetsområde kan här framhållas, att de kan betecknas som specialister, som ställts till förbandschefernas förfogande. Till följd av arbetets särart måste personalvårdsassistenterna i mycket stor utsträckning handla självständigt, varför kraven måste ställas särskilt högt. En oerfaren eller på annat sätt olämplig befattningshavare kan åstadkomma mycken skada. Förutom en grundläggande teoretisk utbildning — kanske i de flesta fall examen från socialinstitut — måste krävas en omfattande praktisk erfarenhet från olika sociala arbetsområden och från folkbildningsverksamhet. Som jämförelse kan nämnas, att den för assistenterna i propositionen föreslagna lönegraden ligger med en enhet över motsvarande för lägsta underofficersgraden.

De nuvarande 9 personalvårdsassistenternas tjänster har icke upptagits till prövning av tjänsteförteckningskommittén, då befattningarna varit extra. En i försvarsstaben senare än dessa inrättad extra assistenttjänst i Cg 22 har emellertid efter förslag av tjänsteförteckningskommittén uppflyttats i Ce 25. De lokalt verksamma assistenternas arbetsuppgifter torde dock vara minst lika ansvarsfyllda och omdömeskrävande som denna centralt placerade assistent, vars tjänst sålunda höjts 3 lönegrader, medan de övrigas nu föreslås sänkta med 5.

Övertygande skäl synas sålunda tala för att de nuvarande tjänsterna bibehållas i 22 lönegraden. Samma lönegradsplacering borde också bli beslutad för de föreslagna elva nytillkommande tjänsterna, men här kan eventuellt tänkas en spridning i lönegraderna 17, 19 och 22.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att de nuvarande 9 tjänsterna för personalvårdsassistenter inplaceras i lönegrad Ce 22, samt att de nytillkommande 11 tjänsterna placeras i lönegrad Ce 22 eller spridas i lönegraderna Ce 17, 19 och 22.

Stockholm den 1 april 1953.

Olaus Nyberg.

Sigfr. Nordkvist.

Gunnar Helén.